

Tábor vlčat z 1. oddílu Bílá stopa

1. - 14. července 2012, Kvíčalka

V letošním roce jsme naše táboření prováděli na naší základně na Kvíčalce. Bydlení jsme si připravili ve spolupráci s ostatními členy střediska a rodiči některých dětí již před týdnem, a tak jsme mohli v neděli 1. 7. v klidu vyrazit na místo. Cesta byla provázena velkým vedrem a dusnem. Rozdělení do dvojic a zabydlení stanů byla otázka několika okamžiků, tudíž hned první odpoledne mohlo proběhnout několik her. Večer vše rázně ukončila docela prudká bouřka.

Jak už to na našich táborech bývá, dobrá polovina členstva byli nováčci, a tak se táborové dění zpočátku rozjíždělo trochu ztuha. Ale po pár dnech vše fungovalo, tak jak má.

Celým táborem nás provázela hra „Cesta rytíře“. Tábořiště se změnilo na území nazývané Centerland a všichni hrdě a oddaně sloužili králi této země. Vše by bylo v pořádku, kdyby se zlý a dobyvačný Dreden nezmocnil princezny, o jejíž ruku se ucházel syn našeho krále. Ale jak už to bývá, zlo bylo po právu potrestáno, princezna zachráněna a dobro zvítězilo.

O volných slunečných chvílích většina vlčat stávkla, vyřezávala nebo střílela z luků. Jedno dopoledne jsme vyrazili na družinové výpravy do okolí. I tady nás přepadla bouřka.

Běžný táborový den byl po ranním nástupu a prohlídce stanů zahájen přípravou dřeva do kuchyně, letos jsme tuto činnost měli usnadněnu zpracováváním dřeva z rozebraného nářad'áku. Po přesnídávce začaly hry, turnaje, plnění bobříků a jiné aktivity. Po obědě a poledním klidu následovala celotáborová nebo větší hra a po svačině další hra. Po večeři a nástupu kluci vytáhli kytary a mnozí si poseděli u stožáru a zazpívali.

Program pro všech 20 vlčat zvládli připravit a koordinovat Indy s Tomem ve spolupráci s Liborem, Kuldou, Hafanem a Davidem z Ostřížů. O jídlo ve všech podobách se tradičně starala Jiřka, letos ve spolupráci s Vášou. A na to vše jsem dohlížel já.

Dva nováčci jsme měli i v řadách starších. Skautský život ochutnal Indyho kamarád ze střeleckého oddílu Honza, který ale vše v pohodě zvládl. Stejně tak i Kamča, která nám letos dělala zdravotnici. Musím prohlásit, že tak přísnou a ochotnou zdravotnici jsme dlouho na táboře neměli.

Myslím si, že se nám i letos tábor podařil a že mnozí nováčci opět mile překvapili a dokázali si, že i bez mobilů a návštěvy rodičů se dá prožít pěkných 14 dní pod stany v přírodě.

A ty noční bouřky? Tak ty skoro všichni prospali.

Aladin

